TIESAS SPRIEDUMS (ceturtā palāta)

2016. gada 21. aprīlī*

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Direktīva 2003/86/EK — 7. panta 1. punkta c) apakšpunkts — Ģimenes apvienošanās — Prasības, lai īstenotu tiesības uz ģimenes atkalapvienošanos — Stabili, pastāvīgi un pietiekami ienākumi — Valsts tiesiskais regulējums, kas ļauj prognozes vērtējumu par iespējām, ka apgādnieks saglabās savus ienākumus — Saderība

Lieta C-558/14

par lūgumu sniegt prejudiciālu nolēmumu atbilstoši LESD 267. pantam, ko *Tribunal Superior de Justicia del País Vasco* (Basku zemes Augstākā tiesa, Spānija) iesniedza ar lēmumu, kas pieņemts 2014. gada 5. novembrī un kas Tiesā reģistrēts 2014. gada 5. decembrī, tiesvedībā

Mimoun Khachab

pret

Subelegación de Gobierno en Álava .

TIESA (ceturtā palāta)

šādā sastāvā: palātas priekšsēdētājs T. fon Danvics [*T. von Danwitz*], tiesneši K. Likurgs [*C. Lycourgos*] (referents) un K. Vajda [*C. Vajda*],

ģenerāladvokāts P. Mengoci [*P. Mengozzi*],

sekretārs A. Kalots Eskobars [*A. Calot Escobar*],

ņemot vērā rakstveida procesu,

ņemot vērā apsvērumus, ko iesniedza:

— Spānijas valdības vārdā – *L. Banciella Rodríguez-Miñón*, pārstāvis,

— Vācijas valdības vārdā – *T. Henze* un *B. Beutler*, pārstāvji,

— Francijas valdības vārdā – *D. Colas* un *F.-X. Bréchot*, pārstāvji,

— Ungārijas valdības vārdā – *G. Szima* un *Z. Fehér*, pārstāvji,

— Nīderlandes valdības vārdā – *M. Bulterman* un *B. Koopman*, pārstāves,

— Eiropas Komisijas vārdā – *M. Condou-Durande* un *L. Lozano Palacios*, pārstāves,

* Tiesvedības valoda – spāņu.

noklausījusies ģenerāladvokāta secinājumus 2015. gada 23. decembra tiesas sēdē,

pasludina šo spriedumu.

Spriedums

1 Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu ir par to, kā interpretēt Padomes 2003. gada 22. septembra Direktīvas 2003/86/EK par tiesībām uz ģimenes atkalapvienošanos (OV L 251, 12. lpp.) 7. panta 1. punkta c) apakšpunktu.

2 Šis lūgums ir iesniegts saistībā ar tiesvedību starp *M. Khachab* un *Subdelegación del Gobierno en Álava* (Spānijas valdības apakšpārstāvniecība Alavā, turpmāk tekstā – "valdības apakšpārstāvniecība") jautājumā par *M. Khachab* sniegto atteikumu apstiprināt viņa pieteikumu par pagaidu uzturēšanās atļauju ģimenes atkalapvienošanās ietvaros viņa laulātajai.

Atbilstošais tiesiskais regulējums

Savienības tiesības

3 Direktīvas 2003/86 preambulas 2., 4. un 6. apsvērums ir formulēti šādi:

"(2) Pasākumi attiecībā uz ģimeņu atkalapvienošanos jānosaka saskaņā ar pienākumu aizsargāt ģimeni un ievērot ģimenes dzīves tiesības, kas paustas daudzos starptautisko tiesību aktos. Šī direktīva ievēro pamattiesības un ņem vērā principus, kurus jo īpaši atzīst [1950. gada 4. novembrī Romā parakstītās] Eiropas Cilvēktiesību un pamatbrīvību aizsardzības konvencijas 8. pants un Eiropas Savienības Pamattiesību harta [turpmāk tekstā – "Harta"].

[..]

(4) Ģimeņu atkalapvienošanās ir līdzeklis, lai padarītu iespējamu ģimenes dzīvi. Veicinot trešo valstu pilsoņu integrāciju dalībvalstī, ģimeņu atkalapvienošana palīdz radīt kultūrsociālo stabilitāti, kas veicina arī ekonomisko un sociālo kohēziju – [Eiropas] Kopienas pamatmērķi, kas noteikts [EKL].

[..]

(6) Lai aizsargātu ģimeni un nodibinātu vai saglabātu ģimenes dzīvi, pamatojoties uz vienotiem kritērijiem, jānosaka materiālie nosacījumi ģimenes atkalapvienošanās tiesību īstenošanai."

4 Saskaņā ar Direktīvas 2003/86 1. pantu tās mērķis "ir paredzēt nosacījumus ģimenes atkalapvienošanās tiesību īstenošanai attiecībā uz trešo valstu pilsoņiem, kas likumīgi uzturas dalībvalstu teritorijā".

5 Šīs direktīvas 3. panta 1. punktā ir noteikts:

"Šo direktīvu piemēro, ja apgādniekam ir uzturēšanās atļauja, ko izsniegusi dalībvalsts uz vienu gadu vai ilgāk, kuram ir pamatotas cerības saņemt pastāvīgās uzturēšanās atļauju, ja viņa vai viņas ģimenes locekļi ir trešo valstu pilsoņi jeb tiem ir cits statuss."

6 Saskaņā ar Direktīvas 2003/86 4. panta 1. punkta a) apakšpunktu – ievērojot tās IV nodaļā, kā arī 16. pantā izklāstītos nosacījumus – dalībvalstis atļauj tostarp apgādnieka laulātā iebraukšanu un uzturēšanos.

7 Direktīvas 2003/86 IV nodaļā ar nosaukumu "Prasības, lai īstenotu tiesības uz ģimenes atkalapvienošanos" ir iekļauts tās 7. panta 1. punkts, kurā ir noteikts:

"Ja iesniegts pieteikums par ģimenes atkalapvienošanos, atbilstošā dalībvalsts var pieprasīt personai, kas iesniegusi pieteikumu, nodrošināt pierādījumus, ka apgādniekam ir:

a) pajumte, kas uzskatāma par normālu, salīdzinot ar ģimenes dzīvesvietu tajā pašā reģionā, un kas atbilst vispārējiem higiēnas un drošības standartiem, kas ir spēkā atbilstošajā dalībvalstī;

b) apdrošināšana slimības gadījumiem attiecībā uz visiem riskiem, ko parasti sedz attiecīgās dalībvalsts pilsoņiem pašiem vai viņa/viņas ģimenes locekļiem;

c) stabili un pastāvīgi ienākumi, kas ir pietiekami, lai uzturētu sevi un savas ģimenes locekļus, neizmantojot attiecīgās dalībvalsts sociālās palīdzības sistēmu. Dalībvalstis izvērtē minētos ienākumus atkarībā no to veida un pastāvīguma un var ņemt vērā valsts minimālo algu un pensiju līmeni, kā arī ģimenes locekļu skaitu."

8 Šīs direktīvas 15. panta 1. punktā ir noteikts:

"Ne vēlāk kā pēc piecu gadu uzturēšanās, un pie nosacījuma, ka ģimenes locekļiem nav piešķirta uzturēšanās atļauja citu iemeslu, nevis ģimenes atkalapvienošanās dēļ, laulātais vai neprecējies partneris un bērns, kurš sasniedzis pilngadību, nepieciešamības gadījumā, iesniedzot pieteikumu, ir tiesīgs saņemt patstāvīgu uzturēšanās atļauju, kas nav saistīta ar apgādnieka uzturēšanās atļauju."

9 Minētās direktīvas 16. panta 1. punkta a) apakšpunkts ir izteikts šādā redakcijā:

"Dalībvalstis var noraidīt pieteikumu par ieceļošanu un uzturēšanos ģimenes atkalapvienošanās nolūkos vai, vajadzības gadījumā, atsaukt vai atteikties atjaunot ģimenes locekļu uzturēšanās atļauju, ja ir šādi apstākļi:

a) šajā direktīvā paredzētie nosacījumi vairs nav ievēroti."

10 Saskaņā ar šīs pašas direktīvas 17. pantu:

"Dalībvalstis pienācīgi ņem vērā personas ģimenes attiecību veidu un pastāvību, viņa uzturēšanās laiku dalībvalstī un par ģimenes, kultūras vai sociālo saišu esamību ar savu izcelsmes valsti, ja pieteikumu noraida, atsauc vai atsaka pagarināt uzturēšanās atļauju, vai lemj par apgādnieka un viņa ģimenes locekļu izraidīšanu no valsts."

Spānijas tiesības

11 2000. gada 11. janvāra Konstitutīvā likuma 4/2000 par ārvalstnieku tiesībām un brīvībām Spānijā un viņu sociālo integrāciju (*Ley Orgánica 4/2000, sobre derechos y libertades de los extranjeros en España y su integración social*, *BOE* Nr. 10, 2000. gada 12. janvāris) redakcijā, kas piemērojama pamatlietā (turpmāk tekstā – "Konstitutīvais likums 4/2000"), 16. panta 1. un 2. punktā ir noteikts:

"1. Rezidējošajiem ārvalstniekiem ir tiesības uz ģimenes dzīvi un intimitāti veidā, kas paredzēts šajā konstitutīvajā likumā un atbilstoši Spānijas ratificētajiem starptautiskajiem nolīgumiem.

2. Spānijā dzīvojošajiem ārzemniekiem ir tiesības atkalapvienoties ar 17. pantā noteiktajiem ģimenes locekļiem."

12 Minētā likuma 17. panta 1. punkta a) apakšpunktā ir noteikts:

"Rezidējošajam ārvalstniekam ir tiesības Spānijā atkalapvienoties ar šādiem ģimenes locekļiem:

a) rezidenta laulātais, ja vien tas nav faktiski vai juridiski šķirts un laulība nav noslēgta fiktīvi. [..]"

13 Konstitutīvā likuma 4/2000 18. panta ar nosaukumu "Ģimenes atkalapvienošanās nosacījumi" 2. punktā ir noteikts:

"Apgādniekam regulējošos noteikumos noteiktajā kārtībā ir jāpierāda, ka viņam ir piemērots mājoklis un pietiekami [naudas] resursi, lai varētu apmierināt gan savas, gan savas ģimenes vajadzības pēc atkalapvienošanās.

Atkalapvienošanās mērķiem veicamajā ienākumu aprēķinā neņem vērā ienākumus no sociālās palīdzības sistēmas, taču ņem vērā citus Spānijā rezidējošā un ar pieteikuma iesniedzēju dzīvojošā laulātā ienākumus.

[..]"

14 Ar 2011. gada 20. aprīļa Karaļa dekrētu 557/2011 tika apstiprināti ar Konstitutīvo likumu 2/2009 grozītā Konstitutīvā likuma 4/2000 īstenošanas noteikumi (*BOE* Nr. 103, 2011. gada 30. aprīlis). Šo noteikumu 54. pantā ar nosaukumu "Resursi, kas ārzemniekam jāpierāda, lai saņemtu atkalapvienošanās mērķim izdodamo uzturēšanās atļauju saviem ģimenes locekļiem" ir paredzēts:

"1. Ārvalstniekam, kas lūdz uzturēšanās atļauju, lai viņam varētu pievienoties viņa ģimenes locekļi, sava pieteikuma iesniegšanas brīdī ir jāpievieno dokumenti, kas apliecina, ka viņam ir pietiekami ienākumi, lai apmierinātu ģimenes vajadzības, ieskaitot medicīnisko aprūpi gadījumā, ja to nesedz sociālais nodrošinājums, proti, ienākumi, kuru minimālais apmērs pieteikuma iesniegšanas brīdī tālāk tiek izteikts EUR vai likumā noteiktajā tā ekvivalentā ārvalstu valūtā atbilstoši atkalapvienošanās pieteikumā norādīto personu skaitam, ņemot vērā arī ar viņu Spānijā jau dzīvojošo un viņa apgādībā esošo ģimenes locekļu skaitu:

a) Gadījumā, ja ģimenē ir divi locekļi, proti, apgādnieks un viņam pēc atceļošanas uz Spāniju pievienojusies persona, ikmēneša summai jābūt 150 % apmērā no [publiskā ienākumu indeksa (*IPREM*)].

[..]

2. Uzturēšanās atļaujas nepiešķir, ja ir nešaubīgi konstatēts, ka nav izredžu uz naudas resursu saglabāšanos nākamajā gadā pēc pieteikuma iesniegšanas. Lai to konstatētu, ienākumu avota saglabāšanās paredzamību attiecīgajā gadā novērtē, ņemot vērā apgādnieka saņemto resursu modeli sešu mēnešu laikā pirms pieteikuma iesniegšanas.

[..]"

Pamatlieta un prejudiciālais jautājums

15 Trešās valsts pilsonim *M. Khachab*, kurš dzīvo Spānijā, ir izsniegta ilglaicīga uzturēšanās atļauja šajā dalībvalstī. 2012. gada 20. februārī viņš Spānijas iestādēm lūdza izsniegt pagaidu uzturēšanās atļauju ģimenes atkalapvienošanās mērķiem viņa laulātajai *I. Aghadar*. Ar 2012. gada 26. marta lēmumu Spānijas valdības apakšpārstāvniecība Alavā noraidīja viņa pieteikumu, pamatojoties uz to, ka *M. Khachab* nebija "pierādījis, ka viņam ir pietiekami ienākumi, lai uzturētu savu ģimeni pēc tās atkalapvienošanās".

16 Tad *M. Khachab* pret šo lēmumu cēla administratīvu prasību valdības apakšpārstāvniecībā, kas tika noraidīta ar 2012. gada 25. maija lēmumu šādu iemeslu dēļ:

"[..] Savas prasības pamatojumam [*M. Khachab*] iesniedza līgumu uz noteiktu laiku, kas noslēgts ar uzņēmumu "Construcciones y distribuciones constru-label SL". Tomēr sociālā nodrošinājuma darba informācijas sistēmā parādījās, ka viņš ir beidzis strādāt šajā uzņēmumā 2012. gada 1. martā, kurā viņš nostrādāja tikai 15 dienas šajā gadā un 48 dienas 2011. gadā. No iepriekš minētā izriet, ka lēmuma pieņemšanas dienā viņš nebija profesionāli nodarbināts, kas tā ir joprojām, un ka viņš nav pierādījis, ka viņa rīcībā ir pietiekami līdzekļi, lai nodrošinātu savas ģimenes vajadzības pēc atkalapvienošanās. Šajā pašā datumā nebija norāžu par to, ka šādi līdzekļi viņam būs pieejami gadā pēc ģimenes atkalapvienošanās. Tātad nebija izpildīts neviens no nosacījumiem uzturēšanās atļaujas piešķiršanai ģimenes atkalapvienošanās nolūkā."

17 Tad *M. Khachab* vērsās *Juzgado de lo Contencioso-Administrativo nº 1 de Vitoria-Gasteiz* (Vitorijas-Gasteisas Administratīvā tiesa Nr. 1) ar prasību pret šo lēmumu. Ar 2013. gada 29. janvāra spriedumu šī tiesa apstiprināja minēto lēmumu, būtībā balstoties uz tiem pašiem pamatojumiem, kas norādīti 2012. gada 26. marta spriedumā.

18 Tad *M. Khachab* pārsūdzēja šo spriedumu *Tribunal Superior de Justicia del País Vasco* (Basku zemes Augstākā tiesa). Apelācijas sūdzības pamatošanai *M. Khachab* apgalvo, ka pirmās instances tiesā neesot ņemts vērā jaunatklāts apstāklis, uz kuru viņš norādīja tiesvedības laikā, ka kopš 2012. gada 26. novembra viņš strādā kādā lauksaimniecības uzņēmumā kā citrusaugļu novācējs un tāpēc viņam ir pietiekamus ienākumus nodrošinošs darbs. Viņš piebilst, ka viņam ir ilgtermiņa uzturēšanās atļauja un ka viņš ir precējies ar *I. Aghadar* kopš 2009. gada. Turklāt viņš apstiprina, ka viņam ir atbilstošs mājoklis un ka viņš ir maksājis sociālās apdrošināšanas iemaksas Spānijā piecus gadus. Turklāt viņš uzskata, ka jāņem vērā pašreizējais ekonomiskais stāvoklis, kurā ir ārkārtīgi grūti atrasties ilgstošās un patiesi pastāvīgās darba tiesiskajās attiecībās.

19 Šajā ziņā iesniedzējtiesai ir radušās šaubas attiecībā uz Direktīvas 2003/86 7. panta 1. punkta c) apakšpunkta interpretāciju, saskaņā ar kuru tiesības uz ģimenes atkalapvienošanos ir pakļautas nosacījumam, ka atkalapvienošanās pieteikuma iesniegšanas dienā "apgādniekam ir stabili un pastāvīgi ienākumi, kas ir pietiekami". Tā it īpaši uzdod jautājumu par to, vai ar šo noteikumu ir saderīgs Spānijas tiesiskais regulējums, kurā valsts iestādēm ir atļauts atteikt ģimenes atkalapvienošanos un tādējādi izsniegt pagaidu uzturēšanās atļauju apgādnieka ģimenes loceklim, ja, pamatojoties uz viņa ienākumu attīstību pēdējo sešu mēnešu laikā pirms pieteikumu par ģimenes atkalapvienošanos iesniegšanas, ir iespējams, ka gadā, kas būs pēc pieteikuma par ģimenes atkalapvienošanos iesniegšanas datuma, viņš nevarēs saglabāt tādu pašu ienākumu līmeni kā tas, kurš tam bija pirms minētā datuma.

20 Iesniedzējtiesa uzskata, ka spāņu valodas redakcijā, kā arī angļu un franču valodā Direktīvas 2003/86 7. panta 1. punkta c) apakšpunktā darbības vārds "ir" tiek izmantots tagadnes laika formā, nevis nākotnē. Tādēļ šī tiesa jautā, vai, lai varētu izmantot ģimenes apvienošanos, ir jāizpēta, vai apgādniekam pieteikuma par ģimenes atkalapvienošanos iesniegšanas dienā noteikti ir jābūt "stabili[em] un pastāvīgi[em] ienākumi, kas ir pietiekami", vai var ņemt vērā faktu, ka viņam šie līdzekļi vēl būs nākamā gada laikā pēc šīs dienas.

21 Šajos apstākļos *Tribunal Superior de Justicia del País Vasco* (Basku zemes Augstākā tiesa, Spānija) nolēma apturēt tiesvedību un uzdot Tiesai šādu prejudiciālu jautājumu:

"Vai Direktīvas [2003/86] 7. panta 1. punkta c) apakšpunkts ir jāinterpretē tādējādi, ka tas nepieļauj tādu valsts tiesisko regulējumu kā pamatlietā aplūkotais, kas ļauj atteikt ģimenes atkalapvienošanos, pamatojoties uz to, ka apgādniekam nav stabilu, pastāvīgu un pietiekamu ienākumu, lai uzturētu sevi un savas ģimenes locekļus, valsts iestādēm pamatojot savu atteikumu ar prognozes vērtējumu par iespējām, ka apgādnieks saglabās savus ienākumus pēc pieteikuma iesniegšanas dienas nākamajā gadā, un ar šo ienākumu vērtējumu sešos mēnešos pirms pieteikuma iesniegšanas?"

Par prejudiciālo jautājumu

22 Ar savu jautājumu iesniedzējtiesa būtībā jautā, vai Direktīvas 2003/86 7. panta 1. punkta c) apakšpunkts ir jāinterpretē tādējādi, ka ar to vienas dalībvalsts kompetentajām iestādēm ir atļauts pamatot pieteikuma par ģimenes atkalapvienošanos noraidīšanu ar prognozes vērtējumu par iespējām, vai apgādnieks saglabās vai nē savus stabilos, pastāvīgos un pietiekamos ienākumus, kas tam ir pieteikuma iesniegšanas dienā, lai nodrošinātu savas un savu ģimenes locekļu vajadzības, neizmantojot šīs dalībvalsts sociālās palīdzības sistēmu, gada laikā pēc šī pieteikuma iesniegšanas dienas, šo vērtējumu balstot uz apgādnieka ienākumu modeli sešos mēnešos pirms šī datuma.

23 Saskaņā ar Direktīvas 2003/86 4. panta 1. punktu dalībvalstis atļauj it īpaši apgādnieka laulātā ieceļošanu un uzturēšanos ģimenes atkalapvienošanās nolūkā, ja ir ievēroti minētās direktīvas IV nodaļā "Prasības, lai īstenotu tiesības uz ģimenes atkalapvienošanos" izklāstītie noteikumi.

24 Šīs direktīvas IV nodaļā 7. panta 1. punkta c) apakšpunkts ir viens no šiem nosacījumiem un ļauj dalībvalstīm pieprasīt pierādījumus, ka apgādniekam ir stabili un pastāvīgi ienākumi, kas ir pietiekami, lai apmierinātu savas un ģimenes locekļu vajadzības, neizmantojot attiecīgās dalībvalsts sociālās palīdzības sistēmu. Šajā pašā tiesību normā ir precizēts, ka dalībvalstis novērtē šos ienākumus atkarībā no to veida un pastāvīguma un var ņemt vērā valsts minimālo algu un pensiju līmeni, kā arī ģimenes locekļu skaitu.

25 Tiesa jau nosprieda, ka, tā kā atļauja ģimenei atkalapvienoties ir vispārēja norma, Direktīvas 2003/86 7. panta 1. punkta c) apakšpunktā paredzētā iespēja ir jāinterpretē šauri. Dalībvalstīm atzīto rīcības brīvību tās nedrīkst izmantot tā, ka tas varētu apdraudēt direktīvas mērķi un tās lietderīgo iedarbību (spriedums *O* u.c., C-356/11 un C-357/11, EU:C:2012:776, 74. punkts, kā arī tajā minētā judikatūra).

26 Šajā ziņā no Direktīvas 2003/86 preambulas 4. apsvēruma izriet, ka tās galvenais mērķis ir atvieglot trešo valstu pilsoņu integrāciju dalībvalstīs, atļaujot tiem dzīvot ģimenē, ģimenei atkalapvienojoties (skat. spriedumu Parlaments/Padome, C-540/03, EU:C:2006:429, 69. punkts).

27 Turklāt tiesa jau nosprieda, ka Direktīvas 2003/86 7. panta 1. punkta c) apakšpunktu nevar piemērot tādējādi, ka šī piemērošana pārkāptu Pamattiesību hartas normās, it īpaši 7. pantā, iekļautās pamattiesības (skat. spriedumu *O* u.c., C-356/11 un C-357/11, EU:C:2012:776, 77. punkts).

28 Lai gan šis Hartas 7. pants nav interpretējams tādā veidā, lai dalībvalstīm atņemtu novērtējuma brīvību, kas tām ir ģimenes atkalapvienošanās pieteikumu izskatīšanā, šīs izskatīšanas laikā tomēr ir jāinterpretē un jāpiemēro Direktīvas 2003/86 normas, it īpaši ņemot vērā minēto Hartas 7. pantu, kas arī turklāt izriet no šīs direktīvas preambulas 2. apsvēruma, ar ko dalībvalstīm ir noteikts pienākums pārbaudīt pieteikumus par ģimenes atkalapvienošanos, lai sekmētu ģimenes dzīvi (šajā ziņā skat. spriedumu *O* u.c., C-356/11 un C-357/11, EU:C:2012:776, 79., kā arī 80. punkts).

29 Ņemot vērā iepriekš minētos elementus, ir jānosaka, pirmkārt, vai Direktīvas 2003/86 7. panta 1. punkta c) apakšpunkts ir jāinterpretē tādējādi, ka ar to šīs dalībvalsts kompetentai iestādei ir atļauts novērtēt vai saglabāt spēkā nosacījumu par apgādnieka stabiliem, pastāvīgiem un pietiekamiem ienākumiem arī pēc minētā pieteikuma iesniegšanas dienas.

30 Lai gan šajā normā skaidri nav paredzētas tādas tiesības, tomēr to tās teksta, it īpaši no jēdzienu "stabils" un "pastāvīgs" izmantošanas, izriet, ka šiem finanšu līdzekļiem jābūt noteiktā pakāpē pastāvīgiem un turpinātiem. Šajā ziņā atbilstoši Direktīvas 2003/86 7. panta 1. punkta c) apakšpunktam dalībvalstis izvērtē šos finanšu līdzekļus, it īpaši to "pastāvīgumu", kas nozīmē, ka tās veic periodisku to attīstības analīzi.

31 Tādējādi no Direktīvas 2003/86 7. panta 1. punkta c) apakšpunkta izriet, ka tā tekstu nevar interpretēt kā tādu, kurš nepieļautu to, ka attiecīgās dalībvalsts kompetentā iestāde, kas izskata pieteikumu par ģimenes atkalapvienošanos, var pārbaudīt, vai nosacījums par apgādnieka finanšu līdzekļiem ir izpildīts, un ņemt vērā prognozes vērtējumu par iespējām, ka viņš saglabās savus līdzekļus pēc šī pieteikuma iesniegšanas dienas.

32 Šai interpretācijai nav pretrunā apstāklis, kuru norāda iesniedzējtiesa, ka Direktīvas 2003/86 7. panta 1. punktā ir izmantots tagadnes laiks, tajā paredzot, ka attiecīgā dalībvalsts var pieprasīt personai, kura iesniedz pieteikumu par ģimenes atkalapvienošanos, lai tā nodrošina pierādījumus, ka apgādniekam "ir" šī 1. punkta a)–c) apakšpunktā uzskaitītie elementi. Faktiski apgādniekam ir jāpierāda, ka viņa rīcībā ir visi šie elementi, tostarp jo īpaši "pietiekami līdzekļi" brīdī, kad tiek izskatīts viņa pieteikums par ģimenes atkalapvienošanos, kas attaisno tagadnes formas izmantošanu. Tomēr, ciktāl no šīs direktīvas 7. panta 1. punkta c) apakšpunkta izriet, ka apgādnieka līdzekļiem jābūt ne tikai "pietiekamiem", bet arī "stabiliem un pastāvīgiem", šādas prasības nozīmē, ka valsts kompetentā iestāde veic šo līdzekļu prognozes analīzi.

33 Šādu interpretāciju atbalsta Direktīvas 2003/86 7. panta 1. punkta a) un b) apakšpunkts. Faktiski ir svarīgi uzsvērt, ka nosacījumi saistībā ar "pajumte[s], kas uzskatāma par normālu," un "apdrošināšana[s] slimības gadījumiem" esamību, kas attiecīgi paredzēti šī noteikuma a) un b) apakšpunktā, arī ir jāinterpretē tādējādi, ka ar tiem dalībvalstīm, lai tās varētu nodrošināt apgādnieka stabilitāti un pastāvīgumu to teritorijā, tiek piešķirtas tiesības pieteikuma par ģimenes atkalapvienošanos izskatīšanā pamatoties uz šī apgādnieka iespējām turpināt pildīt šos nosacījumus pēc pieteikuma par ģimenes atkalapvienošanos.

34 Šī sprieduma 31. punktā izklāstīto Direktīvas 2003/86 7. panta 1. punkta c) apakšpunkta interpretāciju atbalsta arī šīs direktīvas 3. panta 1. punkts un 16. panta 1. punkta a) apakšpunkts.

35 Faktiski, pirmkārt, Direktīvas 2003/86 3. panta 1. punktā tiek ierobežota šīs direktīvas piemērojamības personām joma, attiecinot to uz apgādniekiem, kas ieguvuši uzturēšanās atļauju uz vismaz vienu gadu un kam ir pamatotas cerības iegūt pastāvīgas uzturēšanās atļauju. Taču šādu cerību esamības novērtējumā attiecīgās dalībvalsts kompetentajai iestādei noteikti jāpārbauda apgādnieka situācijas attīstība nākotnē, to salīdzinot ar minētās uzturēšanās atļaujas saņemšanas brīdi.

36 Šādos apstākļos, kā norādīja arī ģenerāladvokāts savu secinājumu 33. punktā, tāda Direktīvas 2003/86 7. panta 1. punkta c) apakšpunkta interpretācija, ka minētā iestāde nevar novērtēt apgādnieka stabilu, pastāvīgu un pietiekamu līdzekļu saglabāšanos pēc datuma, kad iesniegts pieteikums par ģimenes atkalapvienošanos, nav saderīga ar šajā direktīvā paredzēto sistēmu.

37 Otrkārt, svarīgi ir uzsvērt, ka, ja Direktīvā 2003/86 noteiktie nosacījumi vairs nav izpildīti, tās 16. panta 1. punkta a) apakšpunkts ļauj dalībvalstīm atsaukt ģimenes locekļa uzturēšanās atļauju vai atteikt to pagarināt.

38 Saskaņā ar šo normu attiecīgās dalībvalsts kompetentā iestāde tostarp var atsaukt ģimenes atkalapvienošanās atļauju, ja apgādniekam vairs nav stabilu, pastāvīgu un pietiekamu ienākumu minētā 7. panta 1. punkta c) apakšpunkta izpratnē. Šāda šīs atļaujas atsaukšanas iespēja nozīmē, ka šī iestāde var pieprasīt, lai apgādniekam būtu šie līdzekļi pēc viņa pieteikuma iesniegšanas datuma.

39 Visbeidzot jānorāda, ka šāda interpretācija atbilst Direktīvas 2003/86 7. panta 1. punkta mērķim. Faktiski pierādījums, ka šī 1. punkta c) apakšpunktā paredzētais nosacījums saistībā ar līdzekļiem ļauj kompetentajai iestādei pārliecināties, ka tad, kad ģimenes atkalapvienošanās ir pabeigta, ne apgādnieks, ne viņa ģimenes locekļi neriskē viņu uzturēšanās periodā kļūt par nastu attiecīgās dalībvalsts sociālās palīdzības sistēmai (šajā ziņā skat. spriedumu *Chakroun*, C-578/08, EU:C:2010:117, 46. punkts).

40 No iepriekš minētā izriet, ka Direktīvas 2003/86 7. panta 1. punkta c) apakšpunktā paredzētās tiesības noteikti nozīmē, ka attiecīgās dalībvalsts kompetentā iestāde novērtē prognozes iespējai, ka apgādniekam saglabājas stabili pastāvīgi un pietiekami ienākumi pēc pieteikumu par ģimenes atkalapvienošanos iesniegšanas dienas.

41 Ņemot vērā šo secinājumu, otrkārt, jāatbild uz jautājumu, vai šī norma atļauj attiecīgās dalībvalsts kompetentajai iestādei pakļaut ģimenes atkalapvienošanos iespējai, ka šie līdzekļi saglabāsies gadā pēc tam, kad iesniegts pieteikums par ģimenes atkalapvienošanos, ņemot vērā apgādnieka ienākumus sešu mēnešu laikā pirms šī datuma.

42 Šajā ziņā jānorāda, ka atbilstoši samērīguma principam, kas ir viens no Savienības tiesību vispārējiem principiem, pasākumiem, kuri ieviesti ar valsts tiesisko regulējumu, ar ko ir transponēts Direktīvas 2003/86 7. panta 1. punkta c) apakšpunkts, ir jābūt piemērotiem, lai sasniegtu šā tiesiskā regulējuma mērķus, un tie nedrīkst pārsniegt to sasniegšanai vajadzīgo (skat. attiecībā uz Direktīvas 2003/86 7. panta 2. punktu spriedumu *K* un *A*, C-153/14, EU:C:2015:453, 51. punkts).

43 Visbeidzot jāatgādina, ka no Tiesas judikatūras izriet, ka Direktīvas 2003/86 17. pantā ir noteikta individuāla pieteikumu par ģimenes atkalapvienošanos pārbaude (spriedumi *Chakroun*, C-578/08, EU:C:2010:117, 48. punkts, kā arī *K* un *A*, C-153/14, EU:C:2015:453, 60. punkts) un ka valsts kompetentajām iestādēm, īstenojot Direktīvu 2003/86 un izskatot pieteikumus par ģimenes atkalapvienošanos, ir jāveic līdzsvarots un saprātīgs visu iesaistīto interešu izvērtējums (šajā ziņā skat. spriedumu *O* u.c., C-356/11 un C-357/11, EU:C:2012:776, 81. punkts).

44 Šajā lietā Karaļa dekrēta 557/2011 54. panta 2. punkta pirmajā daļā ir paredzēts, ka uzturēšanās atļaujas ģimenes atkalapvienošanās nolūkā nepiešķir, ja ir nešaubīgi konstatēts, ka nav izredžu uz naudas resursu saglabāšanos nākamajā gadā pēc pieteikuma iesniegšanas. Šajā normā ir norādīts, ka ienākumu avota saglabāšanās paredzamību attiecīgajā gadā novērtē, ņemot vērā apgādnieka saņemto resursu modeli sešu mēnešu laikā pirms pieteikuma iesniegšanas.

45 Šajā ziņā ir jānorāda, ka viena gada ilgums, kurā apgādniekam ir ticami jābūt pietiekamiem līdzekļiem, ir saprātīgs un tas nepārsniedz vajadzīgo, lai individuāli izvērtētu potenciālo risku, ka apgādnieks izmantos šīs valsts sociālās palīdzības sistēmu, tiklīdz kā būs pabeigta ģimenes atkalapvienošanās. Faktiski šis viena gada periods atbilst uzturēšanās atļaujas, kādai ir jābūt apgādniekam atbilstoši Direktīva 2003/86 3. panta 1. punktam, lai varētu lūgt ģimenes atkalapvienošanos, derīguma termiņam. Turklāt saskaņā ar tās 16. panta 1. punkta a) apakšpunktu attiecīgās dalībvalsts kompetentajām iestādēm ir tiesības atsaukt apgādnieka ģimenes locekļa uzturēšanās atļauju, ja apgādniekam nav stabilu, pastāvīgu un pietiekamu ienākumu šī ģimenes locekļa uzturēšanās laikā un līdz brīdim, kad tas saņem neatkarīgu uzturēšanās atļauju, vai saskaņā ar Direktīvas 2003/86 15. panta 1. punktu vēlākais pēc pieciem nodzīvotiem gadiem šajā dalībvalstī.

46 Kas attiecas uz samērīguma pienākuma piemērošanu valsts līmenī, ir jāņem vērā arī apstāklis, ka atbilstoši Karaļa dekrēta 557/2011 54. panta 2. punkta pirmajai daļai valsts kompetentā iestāde var atteikt uzturēšanās atļauju ģimenes atkalapvienošanās nolūkā tikai tad, ja tiek "pārliecinoši" konstatēts, ka apgādnieks nevarēs saglabāt savus pietiekamos līdzekļus gada laikā pēc tā pieteikuma iesniegšanas dienas. Tādējādi šajā normā ir tikai noteikta prasība apgādniekam paredzamā veidā saglabāt savus līdzekļus, lai tam ļautu iegūt šo uzturēšanās atļauju ģimenes atkalapvienošanās nolūkā.

47 Attiecībā uz sešu mēnešu perioda noteikšanu pirms pieteikuma iesniegšanas, kurš ir pamatā apgādnieka līdzekļu izredžu novērtējumam, jākonstatē, ka Direktīvā 2003/86 nav nekādu precizējumu šajā ziņā. Jebkurā gadījumā šāds periods nevar radīt kaitējumu šīs direktīvas mērķim.

48 Līdz ar to, no visa iepriekš minētā izriet, ka Direktīvas 2003/86 7. panta 1. punkta c) apakšpunkts ir jāinterpretē tādējādi, ka ar to vienas dalībvalsts kompetentajām iestādēm ir atļauts pamatot pieteikuma par ģimenes atkalapvienošanos noraidīšanu ar prognozes vērtējumu par iespējām, vai apgādnieks

saglabās vai nē savus stabilos, pastāvīgos un pietiekamos ienākumus, kas tam ir pieteikuma iesniegšanas dienā, lai nodrošinātu savas un savu ģimenes locekļu vajadzības, neizmantojot šīs dalībvalsts sociālās palīdzības sistēmu, gada laikā pēc šī pieteikuma iesniegšanas dienas, šo vērtējumu balstot uz apgādnieka ienākumu attīstību sešos mēnešos pirms šī datuma.

Tiesāšanās izdevumi

49 Attiecībā uz pamatlietas pusēm šī tiesvedība ir stadija procesā, kuru izskata iesniedzējtiesa, un tā lemj par tiesāšanās izdevumiem. Izdevumi, kas radušies, iesniedzot apsvērumus Tiesai, un kas nav minēto pušu izdevumi, nav atlīdzināmi.

Ar šādu pamatojumu Tiesa (ceturtā palāta) nospriež:

Padomes 2003. gada 22. septembra Direktīvas 2003/86/EK par tiesībām uz ģimenes atkalapvienošanos 7. panta 1. punkta c) apakšpunkts ir jāinterpretē tādējādi, ka ar to vienas dalībvalsts kompetentajās iestādēm ir atļauts pamatot pieteikuma par ģimenes atkalapvienošanos noraidīšanu ar prognozes vērtējumu par iespējām, vai apgādnieks saglabās vai nē savus stabilos, pastāvīgos un pietiekamos ienākumus, kas tam ir pieteikuma iesniegšanas dienā, lai nodrošinātu savas un savu ģimenes locekļu vajadzības, neizmantojot šīs dalībvalsts sociālās palīdzības sistēmu, gada laikā pēc šī pieteikuma iesniegšanas dienas, šo vērtējumu balstot uz apgādnieka ienākumu attīstību sešos mēnešos pirms šī datuma.

[Paraksti]